

Посавски канал

ЛИСТ ОМЛАДИНСКИХ РАДНИХ БРИГАДА У ПОСАВИНИ

БРОЈ 8

Београд. 26 август 1946 год.

ЦЕНА 1.— ДИНАР

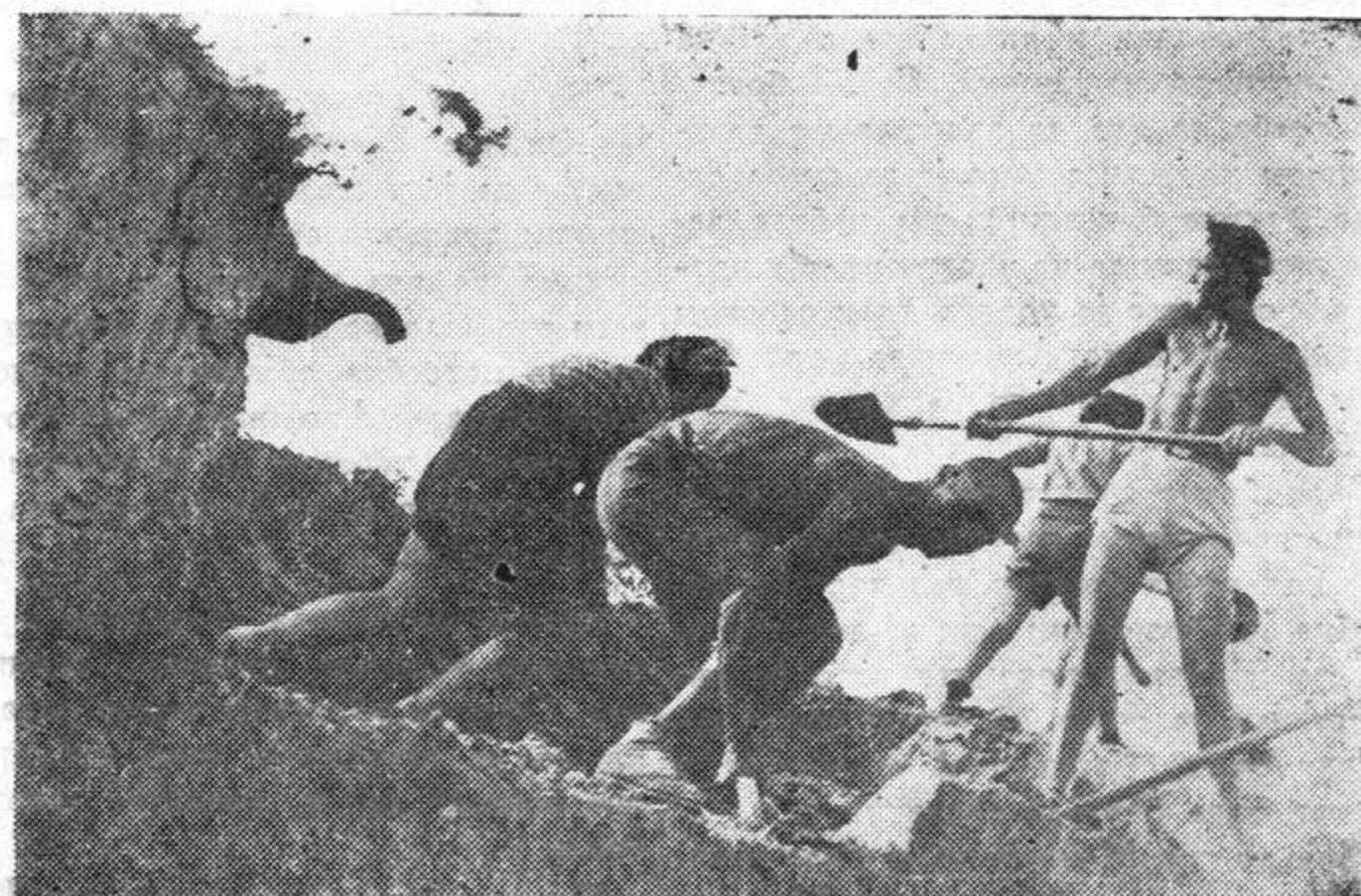
УЧИНИМО СВЕ ДА БИ КАНАЛ БИО НА ВРЕМЕ ГТОВ

Ископано је 42.619,49 куб. мет. земље. Друга смена дала је све од себе да канал буде завршен, да би наши трактори још ове јесени могли орати плодну посавску земљу. Сваки бусен ископаног земљишта натопљен је знојем младих грађева своје домовине, свака депонија говори о једном »Муњи« а сваки профил неурађеног канала је услов да се јаве нове »Муње«, које ће својим резултатима надмашити претходне и распламсати још више ново — социјалистичко такмичење.

Друга смена ће отићи до 12 септембра. Сада је од друге смене остало још 955 грађева који пожртвовано раде, стално пребацујући норму, борећи се да изврше свој задатак, да избаце из канала још 31.850 куб. мет., како би омогућили својим друговима из Ш смене да до 1 октобра заврше канал.

Такмичење се све више распламсава. На каналу се сијају лепо шкарпиране унутрашње стране, док вода слободно протиче до пумпне станице, омогућујући да она ради чинећи тиме две користи: дајући светло аз логоре »Сава« и »Кртињска« и ослобађајући од воде терен који треба да се ради. У дужини од 5—6 км. види се издужено »језеро«. У њему свакодневно раде млади Чачани, Подрињци и Београђани који свакодневно завршавају по 80 м. овог највећег канала на читавом терену.

VIII студенческа бригада »Мирко Луковић« добила је прелазну заставицу. Дубина њеног дела канала је скоро свуда довољна а шкарпе су већ упола завршене IX студенческа бригада већ је готова са две трећине Уровачког канала који треба да буде завршен до њеног повратка на факултет. Нишка и београдска бригада »Ђуро Стругар« раде Скељански А канал на коме постижу

»Морамо пре времена завршити главни део унутрашње мреже канала. То ћемо постићи само на један једини начин — ако будемо одмах уложили све своје снаге да би пребацili норму за 100, 200 па и 300%«

одличне резултате. Код сремске чете су прсли жуљеви на рукама, блато је постало обична ствар на коју се не обраћа пажња, а нове снаге округа Врањског, Топличког, Ваљевског и области Војводине стигле су. Стигла је омладина са села која је већ у првим радовима на најгорим теренима положила испит што нам даје наде да ће све постављене задатке извршити и да ће дати десетине ударника, који ће својим примером васпитати стотине других који ће на другим акцијама извршавати обавезе према своме народу.

Ободни канал довршен је у дужини од 10,5 км. Остао је незнатајан део који радом багера и бригадира прослављене бригаде са пруге »Жикица Јова-

новић-Шпанац« треба да буде завршен за дванаест дана, ако сваки бригадир буде урадио своју норму за одређено време.

Трећа смена је готово у целини стигла на терен. Свако је уверен да ће и она испунити норму и да ће је пребацити за више од 30%. Добити назив ударника је циљ свакога.

Сваког, кога би упитали да ли ће се завршити канал на време, одговара: »Хоће«. То је знак да су сви уверени у остваривање производног плана. Но, то баш није тако сигурно. Има нешто што не зависи од наше воље, од нашег младалачког полета, има нешто што би нас могло да омете у испуњавању да-
(Наставак на другој страни)

(Наставак са прве стране)
тих обавеза — то су временске прилике. Целог лета није било кише што се у Посавини није десило већ 15 година. На то ми морамо озбиљно рачунати, морамо припремати план да победимо кишу и да завршимо канал. Морамо пре времена завршити главни део унутрашње мреже канала и то: Главни канал, Уровачки канал, и Скељански А и Б. То ћемо постићи само на један једини начин: ако будемо одмах уложили све своје снаге да би преобацили норму за 100, 200 па и 300%, ако сваки буде размишљао о раду, ако сваки бригадир буде командант бригаде командир чете, ако сваки буде технички рмководилац и ако се свако буде трудио да поред тога што ће ископати велику кубатуру, и тиме бити најбољи, помогне, да му и десетина, чета и бригада буду најбоље.

Не треба бити себичан у погледу алатка. Треба гледати да увек алатка која је непотребна једној бригади, буде одмах дodata оној којој је потребна. Треба водити строгу контролу да се ништа не повлачи и да се свака алатка искористи до максимума. Сваки бригадир треба да зна да задржавање алатке којом не ради а чува је за сутра откад другом бригадију два кубика земље што значи да не постиже своју норму већ оно што је уоадио дели са оним који није имао могућности да ради. Сасвим је разумљиво да ће ефекат бити слабији.

Ради бољег ефекта потребно је стварати специјалне, стручне радне групе, које код неких бригада већ постоје; потребно је обазоровати чете за шкаопионе, за изливање воде итд. што ће све омогућити да сваки на свом посао постигне бољи ефекат рада а тиме ће и ефекат рада бригаде скочити.

Није то све. Можемо на све ово пазити па ипак да не буде ништа. Може се десити да сви из бригаде који раде, даље одлично а ефекат опет се слаб. То ће доћи отуда ако проценат оних који остају у логору буде велики и ако се не буде водило тачно рачуна о сваком бригадиру. Руководство бригаде треба да буде одличан како један посао не

ОДЛУКА

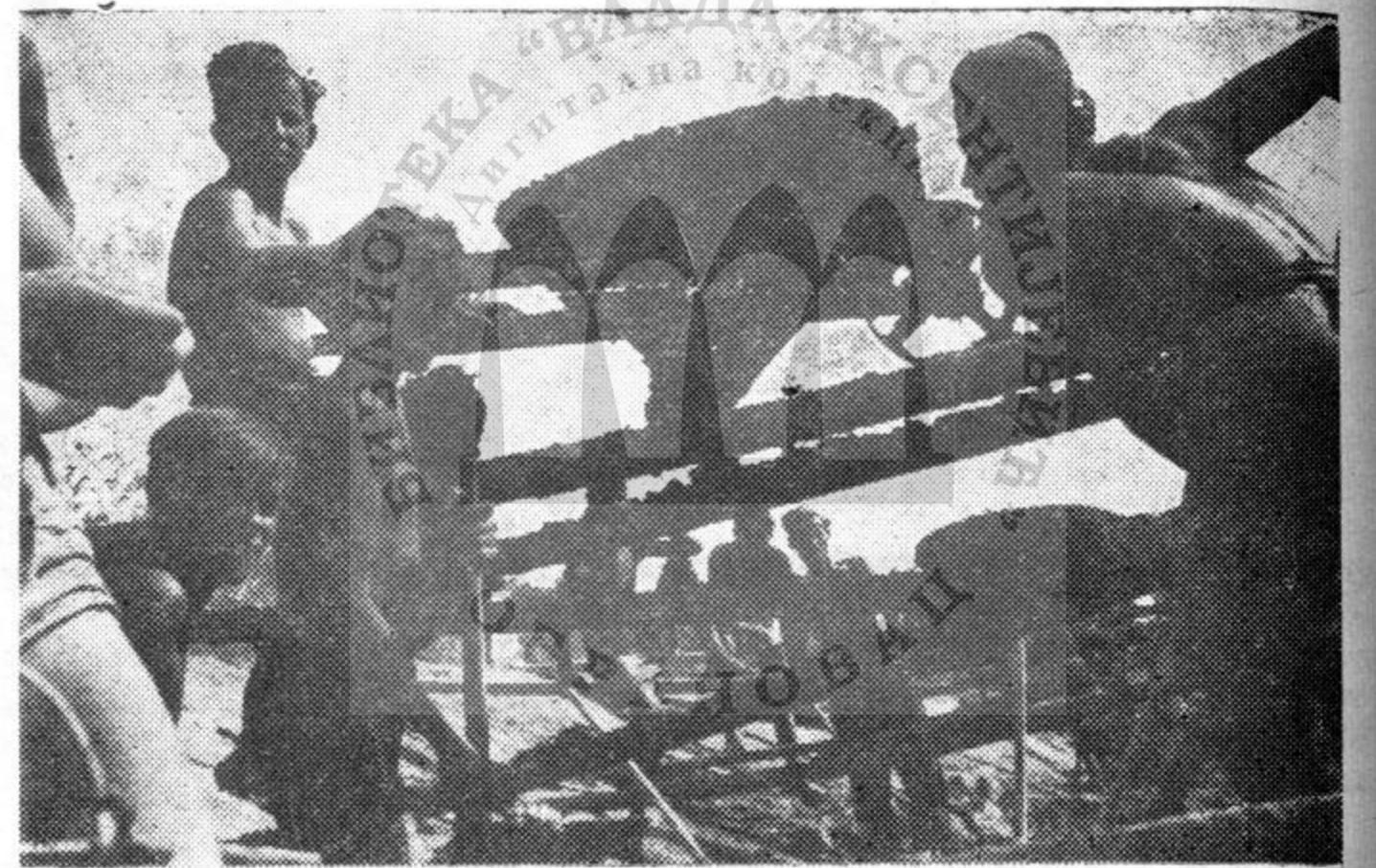
Штаба омладинских радних јединица о додељивању прелазне бригадне заставице

Штаб омладинских радних јединица на основу постигнутих резултата рада за протеклу недељу дана рада, одлучује да се прелазна бригадна заставица додели:

VIII студенској радној бригади »МИРКО ЛУКОВИЋ«

Смрт фашизму — Слобода народу!

Командант
О. Р. Ј.
С. КОВАЧЕВИЋ

»Обавезе убрзавају темпо рада. Њима се не повећава само број кубика, већ оне помажу да и квалитет рада буде бољи«

да познаје сваког бригадира а десетари и водници треба да знају какав је сваки друг био на раду, како би могли дати правилну оцену о сваком члану своге јединице. Руководство бригаде треба такође да је у сталном контакту са техничким руководством, нарочито са заменицима шефова деоница, од којих ће узети све податке и у свако доба пружити сва потребна објашњења члановима своје бригаде. Ако сваки бригадир буде до танчина упознат са профилом који ради, сигурно је да ће тај профил бити добро урађен.

Завршетак канала убрзајемо и преузимањем обавеза: дневних, седмичних итд. Обавезе убрзавају темпо рада, њима се не повећавају само кубици већ оне помажу да и квалитет рада буде бољи.

Појед трећом сменом стоји око 70.000 кубних метара које треба избацити из канала и уградити у депоније. Пред сваким бригадиром је дневна норма од два кубика које треба савлађивати из дана у дан а да нам при томе квалитет рада буде одличан како један посао не

би два пута радили. Трећа смена има у својим редовима највећи део сеоске омладине, има искуство прве и друге смене и сада је на њој да победи невреме, победи 70.000 кубика, победи поплављену Посавину.

З. Негић

Најбољи међу најбољима

У логору »Вукићевица« налазе се три бригаде које сваким даном постижу све веће резултате. Мора се подвукти да је тешко одвојити било коју бригаду као најбољу. Али ипак између њих се налази велики број младих градитеља-ударника.

Поред »Муње« у чачанској бригади налази се четворка »Сила«. Ова четворка на сувом терену избацује 25 кубика а на подводном 12. Затим имамо двојку Јанковића која избацује на подводном терену 6 кубика. У подрињској бригади налази се Ивко Мијаиловић који свом снагом запиње да достигне »Муњу« и »Силу«. Он сам транспортује по 10 кубика. У VI београдској налазе се »Гром« и »Багер« који на сувом терену избацују по 22 кубика а на подводном по 10 кубика. Ове групе су озбиљни такмаци »Муњи« и »Сили«. Пионирска тројка Петар Симић, Добросав Јоксић и Славко Живановић из београдске бригаде ради са просеком од 2 кубика.

Ово су имена најбољих група које својим примером постичу остале на рад и које својим залагањем много доприносе што бржем завршавају предвиђеног рада у мочварном делу Посавине.

Д. Јаковљевић

МИНЕРСКОЈ БРИГАДИ

Нас 2000 градитеља Посавског канала, са радошћу смо примили вест да сте десет дана пре рока а пет дана пре обавезе пробили тунел Мајевицу и тиме својим неуморним залагањем завршили добар део рада на најважнијем делу Омладинске пруге.

Ваш пример ударништва јединства омладине, служиће као покретна снага у даљем изграђивању наше земље, као и у васпитању наше омладине. Ваш пример нека буде залога да ће Омладинска пруга бити изграђена у одређено време.

Ми ћемо такође учинити све да изградимо до одређеног рока Посавски канал који ослобађа 4000 хектара земље одакле ће моћи да се прехрани 25.000 људи.

Примите искрене другарске поздраве и пренесите их и на осталу омладину од градитеља Посавског канала.

О. логор Кртињска
18-VIII-1946 год.

ШТАБУ ОМЛАДИНСКИХ РАДНИХ БРИГАДА

Букиње

Поводом пробијања тунела »Мајевица« као досадашњег највећег успеха на Омладинској прузи, вама као руководству, другарски честитамо и желимо вам да наставите са успешним руководењем, како би обавеза за изградњу Омладинске пруге била извршена и пре одређеног времена.

О. логор Кртињска
18-VIII-1946 год.

Штаб омладинских радних бригада на сектору Обреновац—Скела

На ободном каналу рад се приводи крају

Три бригаде логора »Вукићевића« су 14.08. дали десетодневну обавезу да ће до 24.08. мес. завршити радове на старом каналу тј. избацити 3012 кубика земље, завршити дефинитивно 1000 м. канала. Да би се ова обавеза лакше испунила и избегла пренатрпаност људства на раду — установљене су две смене.

Значај завршавања овог дела канала је јако велики. Завршавањем овог дела канала омогућиће се много лакши рад на другом терену пошто ће он да га осигура од воде. На овом делу канала ове три бригаде до 11.08. мес. ископале су 5188 кубика земље од почетка радова друге смене. Обавеза је велика и дosta тешка обзиром да је висина канала преко три метра, дужина транспорта преко 40 метара а дубина воде у којој бригадији раде износи 0,5 м.

У част пробијања Мајевице

IX студенских бригада »Др. Симе Милошевића« спонтано и одушевљено је поздравила пробој тунела »Мајевица« на Омладинској прузи и у част овог успешног залагања завршили је исте вечери, када је чула о томе, приредбу у своме логору.

На kraју приредбе упућен је поздрав ударној минерској бригади.

В. Р.

ЗАСТАВИЦЕ НАЈБОЉИМА

20.08. мес. у логору IX студенских радних бригада предата је четна заставица I чети која је показала најбоље резултате. Том приликом је предата и прелазна заставица најбољој ударној бригади: Шпиро Будимир, Љубиша Поповић и Холо Ђорђе — која од почетка радова пакује завидне резултате.

★

»Прелазна застава додељује се као најбољој, II чети а прелазна заставица за најбољу десетину припашће IV десетини IV чете. — Лица бригадира из награђене чете и десетине засјала су од среће. У средини бригаде ступа командант II чете и десетар IV десетине IV чете. Застава се предаје. Громко »Ура!« за најбоље бригадири одлазе, сви са жарком жељом да идући пут застава буде њихова.

★

18. августа, по завршту две недеље рада X београдске бригаде, по први пут је предата заставица до тада најбољој чети и групи. Постројене у кругу логора, очекивала је бригада почетак свечаности. Донесене заставе и заставице поносно су се леђујале на тихом поветарцу.

Командант бригаде Миша Шаховић прочитao је прво целокупан биланс успеха појединих чета, из кога се видело да је за сада најбоља III чета. Она је у току целе протекле недеље само једанпут заузела прво место, али је зато стално држала друго место, док су остале чете прелазиле с последњег на првог и с првог на последње место. Од група се најбоље показала шесторка прве чете у саставу Марчетић, Павлића, Рајевић, Стојановић, Васиљевић, Матић.

Четну недељну и дневну заставу примио је из командантових руку командир III чете Пуниша Павловић, а у име победничке шесторке заставицу друг Марчетић. Победнице је цела бригада поздравила громким троструким: »Ура!«

Ова прва свечана предаја заставица оставила је најдубљи утисак на све присту и постакла их да у идућој недељи дају све од себе како би освојили заставицу за своју чету или групу.

Конкретизујмо зидне новине

Није то грешка само код нас. Основни недостатак многих зидних новина је у томе да се из њих не осећа живот предuzeћа, школе или установе у којима излазе, да се у њима не износе проблеми, који тамо сигурно постоје. Уместо тога, у многим зидним новинама, пишу се дуги политички чланци, и описи који ништа не казују. Главна се пажња скоро увек обраћа само техничкој опреми.

Слично је и код нас. Ми у зидним новинама описујемо јутро у логору, повратак с рада, све са великим описима природе, пишемо чланке у којима на дугачко расправљамо о дужностима омладине, о сарадњи сељака и интелектуалаца, о дисциплини, итд., а догађаје који произлазе из те сарадње, из наше свести о дужностима омладине, износимо само у неколико редака. Један друг из моје бригаде писао је, на пример, о томе како смо били пожртвовани и дисциплиновани, па смо, упркос велике олује пре неколико вечери, сви, сложно, скинули са камиона хлеб, који би иначе на киши пропао. — Догађај је заиста вредан да се објави. Али није било потребно описивати олују, кишу, жегу, на неколико страница, а оно што је било поента, сам догађај, изнети само на неколико речи.

Из многих наших зидних новина добија се утисак као да је све у реду, као да нема проблема, а недостаје младачке оштрине, смелости да се каже оно што не ваља, где су грешке. Многи на-

Поздрав

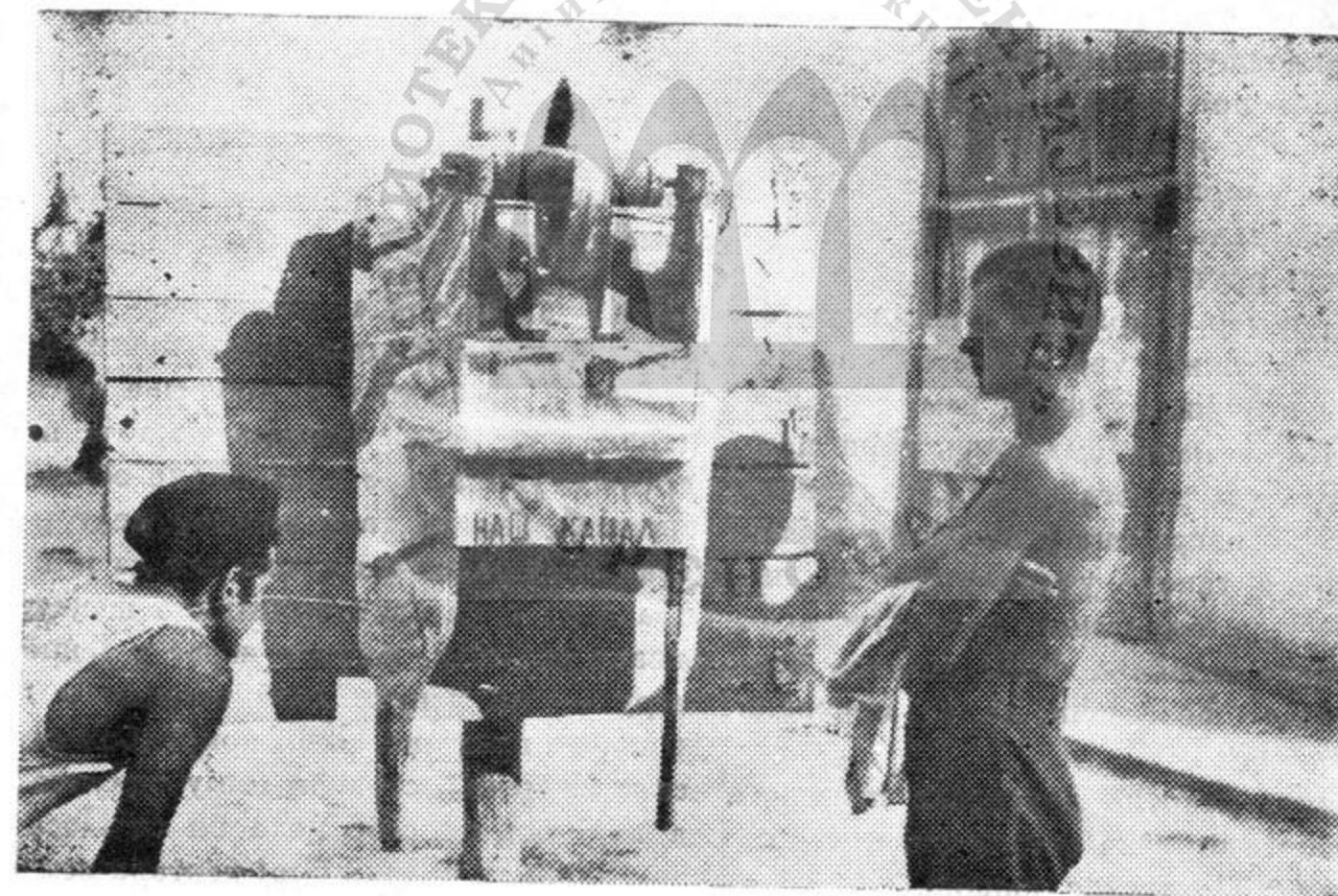
Посавска равница пуда ко стена хоризонтална, срцем се шире и куда чежња идеална.

За тобом, драги Волођа, за бескрајем твоје степе, за ширином твоје мисли и аријом твоје песме бескрајно нежне и лепе.

Далеко је твоје Котелниково... Ја радим на Посавском каналу. Ти ћеш примити ово — Мој поздрав Волги и Уралу.

Поздрављају те и машу вреље руке моје, руке које више не знају за тугу, руке које граде нове Ђевропростроје — Посавски канал и Омладинску прругу.

В. КУЗМАНОВИЋ

Чланови IX студентске бригаде пред својим зидним новинама

наши пишу и песме поникле са рада на каналу, али такви чланци нису за зидне новине. Ми у зидним новинама треба да видимо рад, али са резултатима, са тешкоћама које се у њему јављају, са цифрама. Ударници, најбоље тројке нека износе своје досадашње искуство, начин на који су постигли резултате којимају. Затим, чланке где би се износили нови методи рада, где би се писало о раду у логору, у кухињи, у амбуланти. Зар нема тема, зар се свакодневно не намећу проблеми о којима бисмо могли да пишемо? А ред у нашим собама? Које су препреке у учењу студената, средњошколаца, какве су резултате досад постигли? Наша дисциплина и другарства? Како подићи ниво наших приредби? итд.

Техничку страну зидних новина, миши чланци ништа не говоре, па чак ни они који описују сам рад. Сигурно је да

Б. Балог

Студенти дају приредбу

18. фв. мес. културно-просветна екипа IX студентске бригаде дала је приредбу у оближњем селу Рватима. — По поље студенти су стигли у село које је било искривено цвећем а славолуци паролама добро дошлице. На средини поље, где је сеоска омладина направила бину, студенте су дочекали мештани и омладина.

После завршеног програма почела је игранка. Лепо је било видети студентску и сеоску омладину како заједно игра народна кола.

Претставник народне омладине села Рвата, другарица Нада Мишковић ударница прве смене на Посавском каналу, поздравила је студенте после чега је почeo програм који се састојао од неколико хорских, народних песама и

рецитација. У оквиру програма један студент одржао је предавање о здравственом и привредном значају изградње Посавског канала које је било пажљivo саслушано.

После завршеног програма почела је игранка. Лепо је било видети студентску и сеоску омладину како заједно игра народна кола.

На крају сељани села Рвата приредили су малу закуску за своје госте — студенте и испратили их са жељом да опет ускоро дођу.

Љ. Марчић

Пример пожртвовања

Рад на довршавању ободног канала прилично је отежан због подводности терена. Да би рад био готов у току ове недеље, као што су бригаде логора »Вукићевица« деле обавезу, приступа се новом начину рада који ће омогућити брзо завршавање канала. Због тога је формирана екипа за црпење воде која броји 18 омладинаца.

Свака бригада овог логора дала је по 6 омладинаца у ову екипу. Вођа групе је чувени ударник Жика Лазаревић — »Муња«. Ради се беспрекидно у две смене. До 12 часова ради једна смена а тада је замењује друга. Радећи 12 сати у води коју избацују кофама они показују сјајне резултате. Па ипак после завршеног свог после они одлазе у своју бригаду где помажу друговима да би број избачених кубика био што већи. »Муња« предњачи у овоме. После рада са својом екипом он дохвата колица са којима пребадају норму за 200%. На тај начин »Муња« ударнички ради пуних 19 часова. »Муњиним« примером иду многи из његове групе. Јовановић Ада из I чете подрињске бригаде и Предраг Станојевић из чачанске бригаде обавезали су се да поле избацивања воде испољају у слободним часовима 3 кубика земље. Ово је један од најлепших примера јер су другови међу најмлађима на читавом радионишту а норма за седмочасовни рад на овом терену је 0,80 кубика.

НОВЕ ОБАВЕЗЕ ЛОГОРА „ВУКИЋЕВИЦА“

У свом досадашњем раду омладина логора »Вукићевица« је кроз давање обавеза и кроз њихово испуњавање појачавала такмичарски дух. Ници су све нови и нови резултати. Било је све више ударника.

Када се приступило завршавању једног дела ободног канала дате су нове обавезе. Све три бригаде деле су заједнички обавезу да ће за 10 дана избацити 3012 кубика тако да норма буде 1,1 м. дневно. На бригадним конференцијама чете, групе и појединци су такође давали своје обавезе. Београдска бригада се обавезала да ће избацити 1000 кубика и да ће према томе просек сваког њеног бригадира бити 1,65 кубика; чачанска бригада на 900 кубика са просеком на појединца 1,3 м, а подринска бригада ће, и поред тога што у њој има велики део омладинаца испод 17 год., избацити 1010 кубика тако да ће просек сваког бригадира бити 1,27 м.

Тројка Ангелина Матић, Милан Недовић и Петришић Милосав, двојка Андрије Мариновића, тројка И. Милојковића и тројка Радојиће Ђенадића обавезале су се да ће просечно избацивати по 2 кубика на дан.

Ни наши пионери, из подрињске бригаде нису одустали од обавеза. Њихова најслабија тројка састављена од најмлађих бригадира, избациваће дневно по 1,40 м. на појединца.

Већ првог дана по давању обавезе на радионишту се осетило појачано такмичење. Преподневна смена је одлазила зором а по подневна се враћала касно у ноћ. Да би канал био на време завршен почело се са преподневним радом. И после 4 дана таквога рада показани су добри резултати. Још 480 кубика и задатак ће бити извршен.

»Муњина« група избацује воду

ВОДОНОШЕ

Досад се о њима није писало. Али, сетимо се првих дана рада. На радионишту врућина, жега. Сува уста. Ту и тамо неко пође са чутурицом за коју кап воде. А то је мало за све. Жеђ изазива умор, малаксалост.

Набавили смо канте, одредили водоноше и вода за нас није више проблем. И ево их, иду наше водоноше. Неуморне су. Па ипак, другови су нестрпљиви, остављају рад, излазе пред њих, и чекају на ред да пију. Свако треба да утоли жеђ, и ту мора такође да буде реда.

Верујем кад будем отишао са канала, сећаћу се често и на водоноше. Њих сам на радионишту каткад много прижељавао, да се из даљине појаве са кантама пуним воде.

Драган Лукић

Професор универзитета — међу сеоском омладином

— Дошао је професор Универзитета Собољев да нам држи предавање — препричавало се у бригади. Мало их је изненадила ова вест. Никада сеоска омладина није имала прилике да чује професора Универзитета. Далеко су они били од њих. Само су слушали о њима. О тим јако ученим људима.

А данас — један од тих људи назива их друговима и просто и једноставно прича им о животу совјетске омладине. Проводио их је својим живим излагањем кроз »Пионирски дворац« у Лењинграду, улицама Москве, кроз совјетске

АШОВ СА УЗЕНГИЈОМ – НОВА АЛАТКА IV ЧЕТЕ ОСМЕ СТУДЕНТСКЕ БРИГАДЕ

Још од првих дана бригадири наше чете настојали су да пронађу нов начин рада. Стварале су се замисли, покушавало се њиховим остваривањем. Другови, који су раније радили сличне послове, преносили су своја искуства на сваког бригадира. Једног дана наоштили смо све ашове и — рад је тога дана био бољи.

Заменик командира био је неуморан у тражењу нових метода рада, у остваривању нових замисли. Услови за то били су ту: у близини чете постоји коларска радионица и њу смо сада искористили.

И једног дана кроз канал пројаснији вест: IV чета изградила специјалне ашове, олакшала и убрзала рад. — Сви наши ашови добили су специјалан додатак — узенгију, која је олакшала потискивање ашова и повећала дубину риљања на 40—50 см. Са наоштреним ашовима и угађеним узенгијама рад је постао много бржи и бољи.

А ево шта је у ствари та новина: гвоздени мали додатак у облику латинског слова Л угради се на сам ашов. Дубина откопа повећа се тиме за висину узенгије, а и рад је лакши, јер нога сада има много бољи и шире ослонац. — Узенги-

АВИЈАТИЧАРИ НАС ПОЗДРАВЉАЈУ

Свакодневно изнад нашег терена спуштају се наши авиони, и дugo круже над радном бригадом. Ових дана један се авион спустио сасвим ниско. Нешто се залепршalo у ваздуху и ускоро је пало на земљу једна конзерва са падобраном од марамице. У конзерви се налазило каменом притиснуто писмо. Отворили smo га и прочитали:

»Драги другови, са највећом пажњом свакодневно пратимо ваше успехе на испуњавању великог задатка које сте узеши и асебе. Ми авијатичари вршећи ових дана своје задатке на реону терена на коме ви радите не можемо проћи изнад вас а да не искористимо ову прилику да вам овим путем пошаљемо наше срдачне другарске поздраве са топлим жељама за пун успех у вашем раду. Напред другови за Тита, за Републику! — другови авијатичари.«

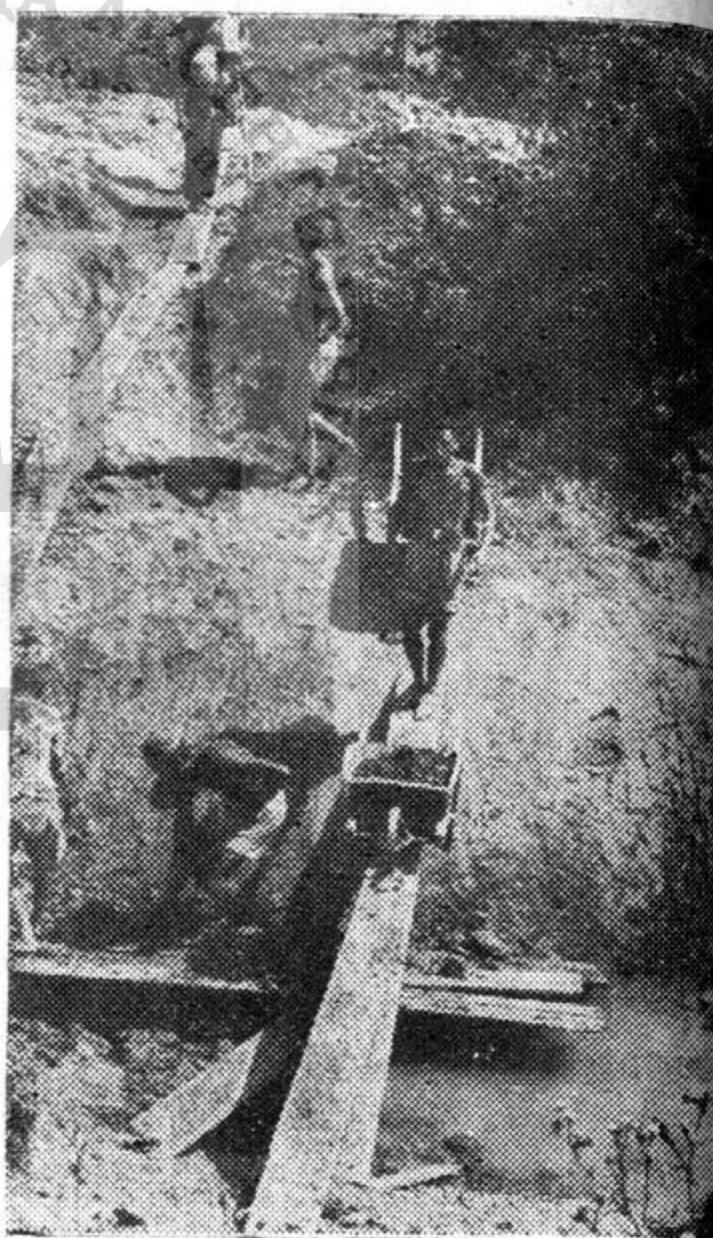
Бригадири су поздравили авијатичаре дугим мањањем црвеним четним и групним заставицама. Сваки омладинац био је радостан што га поздрављају они што се спремају да ако устреба бране и чувају његов рад и његову домовину.

М. Максић

НА ЗАЈЕДНИЧКОМ ПОСЛУ

Бригадири логора »Вукићевица« и омладинци села Ратара још од првог дана доласка успоставили су присно другарство. То другарство се изразило кроз заједничке приредбе и обостране посете. Поред тога село је поклонило неколико десетина канти, секира и другог материјала градитељима канала. Омладина села Ратара организовано долази на предавања која се готово свако вече држе у логору.

Чувена тројка »Багер« на послу

ЉУБИША СИМИЋ „ОЛУЈА“

Непуних 20 дана X београдска рада пребатавања норме, сваког дана су радници са 50 на 80, 130, 200% итд.

★

Нестрпљиво очекујући коначни резултат, другови су му припремили име »Олуја«. Свега је сат до завршетка рада а он ради на четрнаестом кубику.

»Не осећам се уморан, до краја ћу радити! — изјављује он, задовољан резултатом који је постигао.

Рад је завршен. Бригадири су се окупили око најбољег међу најбољим, питају га за начин рада, загледају испокани простор и количину земље, честитају и тако озарени резултатом одлазе у логор. На графикону је већ стајало исписано »Стићи и престићи најбољег у бригади »Олуја« Љубишу Симића. Око њега сакупили су се бригадири гледајући га као неки симбол.

Код Љубише у раду није постојао неки нови изумљени систем. Радио је на терену где се нису употребљавала колица, већ је одваљивањем великих бусика (комада земље) уштеђивао у времену, добијао у кубатури и рукама избацивао ван канала. При избацивању земље радио је на тај начин што је лопату употребљавао за ашов.

»Не треба трчати, већ мирно и са вољом прићи раду«, саветује Симић своје другове. Ту је кључ његовог успеха.

В. Стамболић

СПОРТСКА СТРАНА

И »Муња« се такмичи за ЗРЕН

— И наш »Муња« ће се такмичити за ЗREN у пливању — повикали су такмичари када су га угледали на Сави, док је, сав задихан, прилазио обали.

— Да нисам закаснио. Оставио сам само другове да избацију воду за сат-два док се заврши такмичење па ћу одмах натраг. Треба припремити друговима терен за сутра — журно је он да каже све у један мах.

И док се и он такмично скандирање »Наша »Муња«, наша »Муња« — на обали није престајало. А он је као и на раду предњачио. Па док су после такмичења остали, била је недеља, остајали и а Сави и купали се и даље — »Муња« се журно враћао натраг на терен. Требало је испунити обавезу да ће друговима исушити терен за даљи рад.

Учешће VIII студентске бригаде у такмичењу за ЗREN

У оквиру такмичења за »Зрен« одржавао се испит у дисциплини пливања. Учествовале су све бригаде Посавског канала, па и VIII студената.

Рано изјутра почели су да пристижу на Саву први такмичари. Дуж обале постројили су се бригадири, спремни да на знак друга Ђоке скоче у воду. Било је међу такмичарима неких другова, који нису знали да пливају. Али за »Зрен« је потребно препливати 25 метара. И кад су они ушли у воду, настало је дивљивање, бодрење, смех. »Напред, напред, још свега 2 метра па си испливао« дивљивали су једном непливачу. И он је издржао до циља. Изашао је из воде ликујући због победе.

Тако је, у смеху и раздраганости проша испит из пливања за »Зрен«. Миле Симјановић

ТАКМИЧЕЊА ЗА ЗREN ПОЧЕЛА СУ У Х БЕОГРАДСКОЈ БРИГАДИ »ЂУРА СТРУГАР«

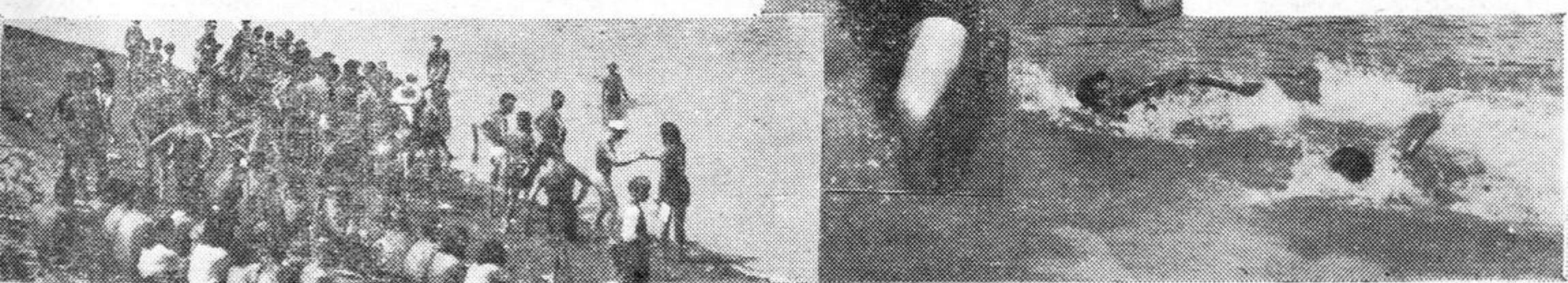
Тачно у 15,30 часова били су постројени другови који су се пријавили за такмичење. Десетак четворица на броју. На дати знак први су изашли наши најмлађи. Они су се такмичили за значку подмлатка. Било је и пливања и плавања, али, тек, сви су стигли на циљ. И такмичар за бронзану, сребрну и златну значку. Сви су испунили одређене услове и тиме стекли право да се даље такмиче. Интересантно је било посматрати оне који су тек сада научили да пливају. Они су се с времена на време одмарали у води али су ипак сви дошли до циља.

Ово прво такмичење за физкултурну значку потпуно је успело. И комисија и такмичари отишли су потпуно задовољни.

В. Аћимовић

иде кроз воду

Први део јутра ка значки ЗREN-а

За њих овде има много новога

— Друже, а зашто лопта скаче — пијају је један малишан бригадир са села, фискултурног руководиоца када када је први пут видео како његови другови играју одбојку.

Велики је број таквих којима је реч »фискултура« била непозната све док нису дошли на акцију.

Једнога јутра осванише дуге, беле линије у логорском кругу. Омладинци су зачујено посматрали и расправљали међу собом, чemu би оне могле да служе. Један је тврдио да ће се по њима постројавати бригаде да би равнање било боље. Препири и доказивању није било краја. Међутим фискултурни руководиоци су све објаснило.

— То је, другови, стаза за трчање дуга 100 м. Кроз десетак минута већ су сви знали како се командује тркачима и како они стартују. Отпоче гурњава око стазе. Сви ходе да трче. Најзад, потрчаше прва четворица, за њима друга итд.

— И читаво по подне одјекује логором: — Позор, сад — ... То неки бригадири командују својим друговима који трче. А трчању нема краја.

Одбојка је још увек најпривлачнија за омладинце са села. До свог доласка у Посавину ретко ко да је знао за одбојку. Сада су пак два игралишта мала да би на њих могли да стану сви који желе да играју. Чим престане врућина

— ... окупе омладинци и

— ... и да се јавим за јашто лопта скаче а број такмичара за ЗREN сваким даном расте.

Завршимо канал пре одређеног рока

